

ಭಾರತೀಯ ಪುರುಷರ ಹಾಕಿ ತಂಡ ಕಂಚು, ಜಾವೆಲಿನ್ ಎಸತದಲ್ಲಿ ನೀರಜ್ ಚೋಪ್ರಾ ಬೆಳ್ಳಿ ಪಡೆದುಕೊಂಡರು.

ಕುಸ್ತಿ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಚು ಗೆದ್ದ ಹರಿಯಾಣದ ಅಮನ್ ಶರಾವತ್ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ನೋವಿನ ಕಥನಗಳೇ ಹೆಚ್ಚಿವೆ. ತಮ್ಮ 11ನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪ ಹಾಗೂ ಅಮ್ಮನನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡರು. ತಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನ ಗರಡಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು ಮಣ್ಣಿನ ಕುಸ್ತಿಯ ಅಖಾಡದಲ್ಲಿ ತೋಳ್ಳಲ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದರು. ಒಲಿಂಪಿಕ್ಸ್ ಪದಕ ವಿಜೇತ ಸುಶೀಲ್ ಕುಮಾರ್ ಅವರ ಸಾಧನೆಯಿಂದ ಪ್ರೇರಣೆ ಪಡೆದು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ ಪ್ಯಾರಿಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದ ಪದಕದಿಂದಾಗಿ ಒಲಿಂಪಿಕ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಪದಕ ಗೆದ್ದ ದೇಶದ ಕಿರಿಯ ಎನ್ನುವ ಗೌರವ ಪಡೆದುಕೊಂಡರು. 57 ಕೆ.ಜಿ. ಫ್ಲೈವೆಲ್ಟ್ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಪದಕ ಜಯಿಸಿದಾಗ ಅಮನ್ ವಯಸ್ಸು 21 ವರ್ಷ 24 ದಿನ. ಈ ಮೂಲಕ ಅವರು ಬ್ಯಾಡ್ಮಿಂಟನ್ ಆಟಗಾರ್ತಿ ಪಿ.ವಿ. ಸಿಂಧು (21 ವರ್ಷ 45 ದಿನ) ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಕಿರಿಯ ಕ್ರೀಡಾಪಟು ಗೌರವ ತಮ್ಮದಾಗಿಸಿಕೊಂಡರು.

ಇವೆಲ್ಲವೂ ಪದಕ ಗೆದ್ದವರ ಕಥನವಾದರೆ, ದೇಹತೂಕದಲ್ಲಿ 100 ಗ್ರಾಂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದರಿಂದ ವಿನೇಶ್ ಫೋರ್ಡ್ ಕುಸ್ತಿ ಫೈನಲ್‌ನಿಂದ ಅನರ್ಹಗೊಂಡು ಪದಕ ಜಯಿಸುವ ಅವಕಾಶ ಕಳೆದುಕೊಂಡರು. ಲಕ್ಶ್ಮ ಸೇನ್ (ಪುರುಷರ ಬ್ಯಾಡ್ಮಿಂಟನ್ ಸಿಂಗಲ್ಸ್), ಶೂಟಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಮನು ಭಾಕರ್ 25 ಮೀಟರ್ಸ್ ಸ್ಕೋರ್ಪಿಟ್ ಪಿಸ್ತೂಲ್, ಇದೇ ಕ್ರೀಡೆಯಲ್ಲಿ ಮಹೇಶ್ವರಿ ಚೌಹಾಣ್-ಅನಂತ್‌ಜಿತ್ ನರೂಕಾ (ಸ್ವೀಟ್ ಮಿಶ್ರ ತಂಡ), ಅರ್ಜುನ್ ಬುತಾ (ಪುರುಷರ 10 ಮೀ. ರೈಫಲ್ ಶೂಟಿಂಗ್), ಅಂತಿಮ ಭಕ್ತ-ಧೀರಜ್ ಬೊಮ್ಮದೇವರ (ಆರ್ಚರಿ) ಹಾಗೂ ಮೀರಾಬಾಯಿ ಚಾನು (ಮಹಿಳೆಯರ ವೆಟ್‌ಲಿಫ್ಟಿಂಗ್) ಪದಕದ ಸಮೀಪ ಬಂದು ನಿರಾಸೆ ಎದುರಿಸಬೇಕಾಯಿತು.

ಒಲಿಂಪಿಕ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಪದಕದ ಸಮೀಪ ಬಂದು ಬರಿಗೈನಿಂದ ಭಾರತ ನಿರಾಸೆ ಕಂಡಿದ್ದು ಇದು ಮೊದಲೇನಲ್ಲ. 1920ರ ಆಂಟ್ವರ್ಪ್ ಕೂಟದ 54 ಕೆ.ಜಿ. ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ರಣಧೀರ್ ಶಿಂಧೆ, 1952ರ ಹೆಲ್ಸಿಂಕಿ ಒಲಿಂಪಿಕ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಕುಸ್ತಿಪಟು

ಮನು ಭಾಕರ್

ಕೇಶವ್ ಮಾಂಗೈ, 1956ರಲ್ಲಿ ಭಾರತ ಪುರುಷರ ಫುಟ್‌ಬಾಲ್ ತಂಡ, 400 ಮೀಟರ್ ಓಟದಲ್ಲಿ ಮಿಲ್ಟಾ ಸಿಂಗ್ (1960), 57 ಕೆ.ಜಿ. ಕುಸ್ತಿ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮನಾಥ್, 52 ಕೆ.ಜಿ. ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸುದೇಶ್ ಕುಮಾರ್ (1972), 400 ಮೀಟರ್ ಹರ್ಡಲ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಪಿ.ಟಿ. ಉಷಾ, 75 ಕೆ.ಜಿ. ಕುಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ರಾಜಿಂದರ್ ಸಿಂಗ್ (1984), ಪುರುಷರ ಟೆನಿಸ್ ಡಬಲ್ಸ್ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಲಿಯಾಂಡರ್ ಪೇಸ್-ಮಹೇಶ ಭೂಪತಿ, ಕುಂಬಾರಾಣಿ ದೇವಿ (2004), 50 ಮೀ. ರೈಫಲ್ ಪ್ರೋನ್ ಶೂಟಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಜೋಯದೀಪ್ ಕರ್ಮಾಕರ್ (2012), ಶೂಟಿಂಗ್‌ನ 10ಮೀ. ಎರ್ ರೈಫಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಭಿನವ ಬಿಂದ್ರಾ, ಟೆನಿಸ್‌ನ ಮಿಶ್ರ ಡಬಲ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಾನಿಯಾ ಮಿರ್ಜಾ-ರೋಹನ್ ಬೋಪಣ್ಣ, ಜಿಮ್ಮಾಸ್ಟಿಕ್‌ನಲ್ಲಿ ದೀಪಾ ಕರ್ಮಾಕರ್ (2016), 86 ಕೆ.ಜಿ. ಫ್ಲೈವೆಲ್ಟ್ ಕುಸ್ತಿ ದೀಪಕ್ ಪೂನಿಯಾ, ಮಹಿಳಾ ಗಾಲ್ಫ್‌ನಲ್ಲಿ ಅದಿತಿ ಅಶೋಕ ಮತ್ತು ಭಾರತ ಮಹಿಳಾ ಹಾಕಿ ತಂಡ (2020) - ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ಬಾರಿ ಭಾರತ ಪದಕದ ಅಂಚಿಗೆ ಬಂದು ಎಡವಿದೆ.

ಪದಕದ ಸಮೀಪದ ಬಂದು ಮುಗ್ಧರಿಸಿದಾಗ ಭಾರತೀಯ ಕ್ರೀಡಾಪಟುಗಳು ಅತೀವ ನಿರಾಸೆ ಅನುಭವಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಇದು ಕೂಡ ಭಾರತ

ಕ್ರೀಡಾಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ, ಒಲಿಂಪಿಕ್ಸ್‌ನಂಥ ಭವ್ಯ ವೇದಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿಪಥದಲ್ಲಿ ಸಾಗುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಂತಿದೆ. ಮೊದಲೆಲ್ಲ ಆರಂಭಿಕ ಹಂತದಲ್ಲಿಯೇ ಮುಗ್ಧರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಬಹಳಷ್ಟು ಕ್ರೀಡಾಪಟುಗಳು ಈಗ ಪದಕದ ಸಮೀಪ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟರೆ ಪದಕಕ್ಕೆ ಮುತ್ತಿಕ್ಕುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವೇನಲ್ಲ.

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಒಲಿಂಪಿಕ್ಸ್ ಪಯಣ ಮೊದಲು ಆರಂಭವಾಗಿದ್ದೇ ಪ್ಯಾರಿಸ್‌ನಿಂದ. ಸರಿಯಾಗಿ 124 (1900) ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ನಡೆದಿದ್ದ ಎರಡನೇ ಕೂಟದಲ್ಲಿ ಭಾರತ ಚೊಚ್ಚಲ ಬಾರಿಗೆ ಸ್ಪರ್ಧೆ ಮಾಡಿತ್ತು. ಆಗಿನಿಂದ ಈಗಿನ ತನಕ ಸ್ಪರ್ಧೆ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದ್ದರೂ ಹಾಕಿ, ಅಥ್ಲೆಟಿಕ್ಸ್, ಶೂಟಿಂಗ್, ಕುಸ್ತಿ, ಬ್ಯಾಡ್ಮಿಂಟನ್, ವೆಟ್‌ಲಿಫ್ಟಿಂಗ್, ಬಾಕ್ಸಿಂಗ್ ಹಾಗೂ ಟೆನಿಸ್ ಕ್ರೀಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಪದಕಗಳನ್ನು ಗೆಲ್ಲಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಪ್ರತಿ ಒಲಿಂಪಿಕ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿಯೂ ಹೊಸ ಕ್ರೀಡೆಗಳು ಸೇರ್ಪಡೆಯಾಗುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಪ್ಯಾರಿಸ್‌ನಲ್ಲಿ 32 ಕ್ರೀಡೆಗಳಲ್ಲಿ 48 ವಿಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳು ನಡೆದವೂ ಭಾರತ ಹೊಸದಾಗಿ ಯಾವ ಕ್ರೀಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಛಾಪು ಮೂಡಿಸಲಿಲ್ಲ. ಪದಕ ಗಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಅಗ್ರಸ್ಥಾನ ಕಾಡುಕೊಂಡಿರುವ ಅಮೆರಿಕ (126), ಚೀನಾ (91), ಜಪಾನ್ (45) ಮೊದಲ ಮೂರು ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿವೆ.

ಪದಕಗಳು, ಸೋಲು ಗೆಲುವಿನ ಆಚೆಗೂ ಒಲಿಂಪಿಕ್ಸ್ ಕ್ರೀಡೆಯ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶ ಈಡೇರಿದೆ. ದೇಶ, ಭಾಷೆ, ಗಡಿ, ಲಿಂಗದ ತಾರತಮ್ಯ ಮೀರಿ ಕ್ರೀಡೆಯ ಘನ ಉದ್ದೇಶ ಅನಾವರಣಗೊಳಿಸಿ ಪ್ಯಾರಿಸ್ ತನ್ನ ಕ್ರೀಡಾಶಕ್ತಿ ಸಾಬೀತು ಮಾಡಿದೆ. ಮತ್ತೊಂದು ವಿಶೇಷವೆಂದರೆ, 'ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಒಲಿಂಪಿಕ್ಸ್ ಸಮಿತಿ' (ಐಒಪಿ) ಧೃಜದಡಿ 11 ದೇಶಗಳ 37 ಜನ ನಿರಾಶ್ರಿತ ಕ್ರೀಡಾಪಟುಗಳು ತಂಡವಾಗಿ 12 ಕ್ರೀಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಂಡಿದ್ದರು. ಇದರಲ್ಲಿ ಇರಾನ್‌ನವರೇ 14 ಜನರಿದ್ದರು. ಮಹಿಳೆಯರ ಬಾಕ್ಸಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ನಿರಾಶ್ರಿತರ ತಂಡದ ಸಿಂಡಿ ಎನ್‌ಗ್ಯಾಂಬಾ ಕಂಚಿನ ಪದಕ ಗೆಲ್ಲುವ ಮೂಲಕ ನಿರಾಶ್ರಿತರ ತಂಡ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಿ ಈ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿದ ಮೊದಲ ಒಲಿಂಪಿಯನ್ ಎನಿಸಿದರು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಅರ್ಹತೆ ಹೊಂದಿರುವ ಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಲಿಂಪಿಕ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಸ್ಪರ್ಧಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ ಎನ್ನುವ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಐಒಪಿ ರವಾನಿಸಿದೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ 'ನಾವೆಲ್ಲ ಒಂದು ನಾವೆಲ್ಲ ಬಂಧು' ಎನ್ನುವ ಒಲಿಂಪಿಕ್ಸ್ ಧ್ಯೇಯ ಈಡೇರಿದಂತಾಗಿದೆ.

ಪ್ರೇಮಿಗಳ ನಗರಿ ಪ್ಯಾರಿಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಿಹಿಕಹಿಗಳ ನೆನಪುಗಳನ್ನು ಮೆಲುಕು ಹಾಕುತ್ತಲೇ 2028ರಲ್ಲಿ ಒಲಿಂಪಿಕ್ಸ್ ನಡೆಯುವ ಲಾಸ್ ಎಂಜಲೀಸ್‌ನತ್ತ ಕ್ರೀಡಾಪಟುಗಳು ಗಮನಹರಿಸಬೇಕಿದೆ. ಪ್ಯಾರಿಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಈಗ ಅಂಗವಿಕಲ ಕ್ರೀಡಾಪಟುಗಳ ಒಲಿಂಪಿಕ್ಸ್ ಆರಂಭವಾಗಿದ್ದು ಅಲ್ಲಿಯೂ ಭಾರತದ ಸಾಧನೆ ಮೆಚ್ಚಿಸಬೇಕಿದೆ.

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ: feedback@sudha.co.in

ಒಲಿಂಪಿಕ್ಸ್ ಸಮಾರೋಹದಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ದೃಢಧಾರಿಗಳು